

Annem

– GönülAYDEMİR · 11 Mayıs 2013

ANNEM

Söyle Bana aş erdiğinde toprak mı yedin ?Bu yüzden mi çapalanmamış şu insan tarlasında Ömrüm
eninden kısıлып boyuna toprağa çektive sen ey
Sözlerinden nasihatler damlatan Annem
Her kederim tamamdı da söyle neden sevincim noksan
Nicedir pas sızan anıların hayaliyle kandırıyorum kendimi
Erbabıyım çünkü
Dertleri üstüme çekmenin
Birde acıyı bala bulayıp yemenin

Annem

Hani her kız çocuğu babasına benzeyen bir eş istermiş ya
Vallahi tallahi'de ben istemedim Anne
Sonrası mı?
Karanlığı çekip başıma inatla direniyorum anne

Annem

Bildiğin gibi değil
Hangi kıyısından sussam
Yılgın geçmişimden kalma anıların hırçın feryadı dilimde
Saçlarımda göçmeyen kuşlar üşüyor anne

Annem

Kanatsız meleğim
Ey sütünden iman emdiğim
Sen habersizdin belkide
Ben ise
Ağladım ağladım
Hoyrat zamanlar gibi gözlerimden değil
Yüreğimden kederin en hârlısını döktüm
Sol Yanım Acıyor Anne
Birden
-----Yürü dedi yürü
Anladım kolumdan tutan kaderimdi

Sürüldüm bir mülteci gibi kader'in devasa açlığına

Gözlerini kapat

Ve bak

Kızına bak anne

Özlemlerim sabır sandığında çürüdü

Umutlarım terk-i diyar etmeden çehremi

Hangi baharın bahtında sakladıysan geli ver

Geri ver ak-yazımı anne

Gönül Aydemir Adıgüzel.